

NYLANDS DJURSKYDDSFÖRENING

ÅRSSKRIFT

1906.

UTGIFVEN TILL FÖRENINGENS 6-ÅRSSAMMANTRÄDE
25 MARS 1907.

ÖFVERS. FRÅN FINSKAN.

HELSINGFORS 1907,
BOKTRYCKERI-AKTIEBOLAGET SANA.

Berättelse öfver Nylands Djurskyddsförenings verksamhet under år 1906.

Vår förening har åter afslutat ett verksamhetsår — ett år, som tillhör de skickelsedigraste i vårt folks lif. Vi kunna hoppas, att mången medlem af vår förening nu kastar en blick tillbaka på den gångna tiden och frågar sig själf: har jag under året för min del efter förmåga verkat till fromma för vår sak? Har jag klargjort djurskyddsidéns betydelse för dem, som icke ännu stiftat bekantskap med densamma? Har jag hvar gång jag åsett eller i tidningarna läst om djurplågeri i hvad form det vara må, i mitt hjärta förnummit en allvarlig röst, som sagt: just min plikt är det att förhindra sådant, min plikt är att söka lindra de värnlösa djurens plågor och lidanden; och har jag äfven efterföljt denna samvetets maning genom att skrida till verklig handling?

En välsignad sak är det, om enhvar gjort och gör sig själf sådana frågor. Samvetets svar blifva för honom då antingen en tröst eller en sporre till större vaksamhet. — Låtom oss anse det för en hederssak att utbreda vår idé i så vida kretsar som möjligt och ständigt samla nya skaror i våra led.

Betrakta, värde läsare, någon gång t. ex. en sådan där halft försmäktande, af hunger och elände medtagen häst, som under hvinet af sin hjärtlöse körares piska sliter och suckar framför ett tungt lass. Se honom i ögonen, och i hans blick skall du få läsa ödmjuka böner om hjälp; hans blick säger dig: hjälp mig olyckliga, som Gud gifvit

känslor lika väl som dig, men som blifvit denne på känslor utblottade skapelseherres — försörjare och misshandels-objekt. Om du verkligen betraktar ett sådant stackars djurs tårade ögon, så måste sannerligen i ditt hjärta väckas denna tanke: Detta får ej fortgå, härpå måste göras ett slut. Jag vill oförtrutet ropa ut för enhvar om detta missförhållande; jag vill för alla klargöra djurens ställning i skapelsen och med åberopande af lag hindra allt djurplågeri samt befordra dess utöfvare till välförtjänt straff, andra till varnagel och påminnelse.

Betrakta vidare det grymma djurplågeri, som allt ännu mångenstädes i landsorten utöfvas vid slaktning af djur. Har du, min vän, hjärta, och har du ens rätt att sålunda misshandla eller se andra misshandla ett djur, som Gud skapat dig till hjälp och som ännu efter sin död är dig till så mycken nytta? Ställ till dig själf denna allvarliga fråga, och förvisso skall du ej mera utöfva eller tillåta andra att utöfva sådan råhet. Öfverväg ännu i ditt hjärta, hvad Guds afsikt mände hafva varit, när han på skapelsemorgonen sade till människan: „Råden öfver fiskarne i hafvet och öfver fåglarne under himmelen och öfver alla djur“. Ingalunda har det väsen, som är den högsta kärleken och alltings skapare, bjudit oss att misshandla de levande varelser han skapat, utan att såsom hans afbild, hvartill vi skapats, med iakttagande af kärlekens och medlidsamhetens bud råda öfver dem, det är, att behandla dem mänskligt, hjälpa dem och vårda dem.

*

Vår förening har äfven under det nu tilländagångna året verkat i enlighet med sitt förra program. Vårt ögonmärke och vår sträfvan har allt fortfarande varit att skydda djuren och lindra deras plågor samt att i samband härmed främja vårt folks utveckling i andligt och materiellt afseende. Med tacksamhet måste vi äfven genast erkänna, att

Gud skänkt vårt arbete välsignelse och framgång. Från alla delar af vårt land inkomma glädjande underrättelser därom, huru vårt arbete skrider framåt och huru redan öfverallt uppmärksamheten mer och mer fästes vid en human behandling af djuren eller, med andra ord, vid djurskyddssaken. Många af dessa meddelanden äro egnade att visa, hvad djurskyddsföreningarna samfällt liksom deras enskilda medlemmar kunna åstadkomma, om de af hjärtat äro hängifna sin sak.

Såsom ett af de största och löftesrikaste framsteg våra sträfvanden gjort torde få anses det varma intresse, hvarmed vårt lands *folkskolelärare* omfattat djurskyddssaken. På deras anhållan har under året mångenstädes hållits föredrag vid fortsättnings- och andra kurser samt vid kretsmöten, hvarvid de af föredragen föranledda diskussionerna ådagalagt den mest gynnsamma stämning och stor ifver för vår sak.

Samma erkännande måste skänkas utbildningsanstalterna för folkskolelärarne, *seminarierna*. På anhållan af dessa läroinrättningars föreståndare och lärare har vid dessa bildningshärdar genom vår förenings försorg hållits föredrag till belysande af djurskyddssaken för den ungdom, som utbildar sig till lärare för folkets barn. Oskattbar är den nytta, som denna ungdom, sedan den redan under sin studietid lärt sig känna värme och intresse för vår idé, sedermera, efter att hafva spridt sig landet rundt för att verka såsom folkskolelärare, kan göra för djurskyddsidéns befrästande i folkmedvetandet. På denna grundval är vår saks framgång säkerställd.

Vidare är att nämnas såsom ett glädjande tidens tecken den omständigheten, att flere *landtbrukssällskap* och *landtmannaföreningar* upptagit äfven djurskyddssaken i sitt program. Fyra sällskap, som omfatta hela län, ha redan anslutit sig såsom medlemmar i vår förening, för att icke tala om de många enskilda orter omfattande sällskapen.

Det är utan vidare klart, hvilken ofantlig nytta ifrågavarande sällskap vid sidan af sin egentliga verksamhet kunna göra äfven på djurskyddsarbetets område, då vid deras möten och sommarutställningar, till hvilka folk samlas i tusental, bl. a. vår sak blir föremål för öfverläggning och mångsidig belysning genom föredrag samt utställningar af djurskyddsartiklar, försöks- och förevisningsslakter m. m. anordnas. Därtill ha nämnda sällskap vidtagit åtgärd för bekostande af kringresande slaktkonsulenter, hvilkas åliggande är att inom sitt bestämde område resa omkring i de skilda byarna för att instruera och göra folket bekant med en mera human slaktmetod samt inskräpa nödvändigheten af att iakttaga förordningarna angående slakt.

Alla åtgärder af denna art äro egnade att väcka tacksamhet och glädje i hvarje djurväns hjärta.

En angenäm plikt är det äfven för mig att uttala mina varma tacksägelser till *folkhögskolornas* föreståndare för det varma intresse, som de egnat vår sak. Vid folkhögskolorna samlas den mest utvecklade och för alla goda sträfvanden lättast tillgängliga delen af vår allmogeungdom. Denna erbjuder en gynnsam jordmån äfven för djurskyddsidéns tillväxt, om blott sådden verkställes skickligt, och till lärarnes förtjänst vare det genast sagdt, att utsåendet af vår idé och däraf redan uppspirande telningar med omsorg vårdats och omhuldats vid dessa läroanstalter. Jag hoppas äfven, att intresset för saken ej håller framgent skall få tillfälle att slappas.

Ännu har jag glädjen att särskildt kunna nämna, att användandet af skjutapparat vid slakt redan är rätt allmänt i vidsträckta områden utöfver hela Finland. Litet hvar börjar man redan förstå, att vår plikt bjuder att åtminstone unna en smärtfri död åt de djur, som göra oss nytta såväl i lifvet som efter att hafva uppoffrat detsamma.

En ny sporre till verksamhet, egnad att väcka förnyadt intresse hos vår förenings medlemmar, utgör äfven den

omständigheten, att man från styrelsens sida allt mer börjat uppmärksamma vårt arbete och skänka detsamma erkännande. Under det gångna verksamhetsåret beviljades nämligen vår förening ett *statsunderstöd* af 3,200 mark. Likaledes gaf Helsingfors stadsfullmäktige ett bidrag af 500 mark. Ytterligare har vår förening beviljats ett årligt understöd af 3,000 mark för tre års tid. Af brännvinsmedlen, som vid senaste landtdag anslogos för hållande af föredrag, beviljades äfven vår förening 500 mark.

En tacksamhetens suck höjer sig vid tanken på allt detta ur hvarje djurväns hjärta mot gifvaren af allt godt, som synbarligen funnit vårt arbete tacknämligt och tilldelat det så mycken välsignelse. Måtte denna vår framgång utgöra för oss alla en ny eggelse att verka för vår dyrbara sak, att bringa djurvärlden hjälp och lindring samt att uppföstra vårt folk och föra det framåt på upplysningens väg.

*

Här några korta drag och skildringar ur vår verksamhet under det gångna verksamhetsåret:

Den allmänna verksamheten.

Föreningens verksamhet och angelägenheter ha liksom förut ombesörjts och beslutits af *Bestyrelsen*, hvartill förutom ordföranden hört två ordinarie medlemmar och två suppleanter. Ordförandeskapet har allt fortfarande handhafts af undertecknad, öfverstelöjtnant T. K. Forstén, såsom viceordförande har tjänstgjort patron Niilo Ahlgren, såsom sekreterare redaktör A. Hakkarainen och såsom kassör fröken I. Vilkmán.

Bestyrelsen har haft för sed att sammanträda hvarje måndag afton för att diskutera om föreningens löpande ärenden och dagsfrågor. Fem gånger har bestyrelsen dess-

utom sammankallats genom tidningsannons. Vid dessa sammanträden har enligt protokollen ett tiotal viktigare ärenden varit under behandling.

Fröken A. v. Konow.

Bestyrelsemedlemmen fröken A. v. Konow var såsom representant för vår förening närvarande vid den internationella djurskyddskongressen i Helsingborg i Sverige under sistlidne augusti månad. Mangrant deltog bestyrelsen i Andra Allmänna Finska Djurskyddsmötet, som hölls i början af sistlidne juni månad i Åbo och hvarvid många af diskussionsfrågorna refererades af medlemmar af vår förening.

Föreningens medlemmar.

Vår förenings medlemsantal utgjorde vid ingången af verksamhetsåret 532. Under året ha genom döden afgått 6, till följd af bortflyttning 10, och på grund af försummelse att erlagga sina medlemsavgifter har det befunnits, att 92 medlemmar afgått. Såsom nya medlemmar ha till vår förening anslutit sig 47 personer, såsom understödande medlemmar ha Kuopio, St Michels och Nylands läns landtbrukssällskap samt Sääksmäki landtmannaförening inträdd i föreningen. — De enskilda medlemmarnas antal ha under sådana förhållanden minskats med 61 personer och utgör nu 471. —

Orsaken till denna missräkning är den, att vi detta år för första gången följde bestämningen i § 5 af våra för

ett par år sedan stadfästa stadgar, hvori säges, att medlem, som tvenne år å rad underlåtit att erlägga sin medlemsafgift, bör anses hafva utträdt ur föreningen. Sålunda ha vi ur medlemsförteckningen bortlämnat såväl de personer, hvilka icke erlagt medlemsafgift, som äfven de, hvilkas adress vi icke känt. I sammanhang härmed vilja vi påpeka, att om bland de personer, hvilka anses hafva utträdt ur föreningen, finnas sådana, som allt fortfarande önska tillhöra densamma, ha de tillfälle till återinträde, om de blott anmäla sig och erlägga sin medlemsafgift å Kontoret. Nämnda åtgärd har vidtagits i ändamål att slutligen få vår förenings verkliga medlemsantal fastställt. Detta med stora svårigheter förenade arbete har icke ens ännu slutförts, hvarigenom antalet *forna* medlemmar ännu under nästa år kanske kommer att minskas. Bland de afgångna medlemmarna saknar föreningen mest stadens hyrkuskar, hvilka nästan till sista män utträdt ur föreningen, af den anledning, att föreningen „alltför mycket ansätter dem“. Vi våga hoppas, att de personer, hvilkas bästa föreningen i främsta rummet afser, vid lugnare eftertanke snart skola märka sitt misstag och mangrant åter sammansluta sig att under vår fana med förenade krafter fortsätta den ädla kampen för djurens väl.

Jag hvarken kan eller vill underlåta att beklaga och omnämna den iögonenfallande slapphet och ligkiltighet, som under detta år framträdt hos en stor del af våra medlemmar. Mötena ha icke varit besökta i den mån som

Patron Niilo Ahlgren.

önskligt vore. Orsaken till denna slapphet torde man delvis få söka äfven i den närvarande tidens mångahanda nationella sträfvanden och politiska frågor, som i så hög grad under senaste tid fängslat allas sinnen. Låtom oss hoppas, att nu, då valbestyren äro öfver, den forna offervilligheten och verksamhetslusten åter skola komma till sin rätt hos våra medlemmar och enhvar åter med så mycket större ifver skall skrida till fullgörandet af sina skyldigheter gentemot kreaturen.

Den egentliga verksamheten.

a) I staden.

Såsom i det föregående redan nämndes, har föreningen öfverhufvud verkat i enlighet med sitt förra program. Egentliga diskussionsmöten ha anordnats till ett antal af nio. Vid dessa ha, såsom af protokollen framgår, behandlats talrika ärenden. Meddelanden om hållna möten liksom resultaten af de vid mötena förda diskussionerna ha regelbundet stått att läsas i hufvudstadstidningar. Antalet behandlade ärenden har under det gångna året varit större än vanligt, ty äfven på vårt område förefinnes efter ofärdsåren ett kännbart behof af förbättringar. Enbart till vår stads magistrat ha inlämnats fyra särskilda förslag till förändringar i gällande stadgar rörande poliser och hyrkuskar. Ett af dessa förslag gällde ordnandet af hästarbetena vid stadens nybyggnader. Detta förslag framställde vi i samråd med Byggmästareförbundet och Hyrkuskföreningen.

Den genom vår förenings tillskyndan åstadkomna, af staten tillsatta komité, som fått i uppdrag att uppgöra lagförslag till ordnande af häst- och boskapshandeln på landets marknader, torde måhända få sitt arbete afslutadt under hösten. Såsom medlem i komitén sitter äfven under tecknad.

På anhållan af Hälsovårdsnämnden har äfven vår förening ombesörjt besiktning af ett stort antal hyrkuskars stallbyggnader samt på grund af därvid framkomna omständigheter och vunna erfarenheter till stadens Hälsovårdsnämnd inlämnat ett förslag till nytt stallbyggnadssystem i vår stad. I Helsingin Sanomat har såsom ledande artikel ingått en upplysande framställning af slakthussaken. — Önskvärda förändringar i jaktlagen ha äfven föreslagits till vederbörandes beaktande.

Djurskyddspolisen, som vår stads polismästare välvilligt ställt till stadens djurskyddsföreningars tjänst, har officiellt öfvervakat djurens behandling på Salu- och Järnvägstorget, vid fiskhandelsplatserna, på gatorna, vid nybyggna, snöafstjälpningsplatserna, stenbokningsplatserna, skeppskajerna, slaktinrättningen o. s. v., öfverhufvud hvarhelst man i större mån har att göra med djur.

Genom varningar, råd och tillrättavisningar för vederbörande, ja i värsta fall genom förhärdade djurplågares ställande till lagligt ansvar, har föreningen i mån af krafter försökt bereda djuren en drägligare tillvaro och vid behof gifva dem en smärtfri död.

Jämförelsevis litet hade vi dock förmått åstadkomma på egen hand, om icke särskilda fackmän, tidningar, djurvänner m. fl. benäget lämnat oss sitt bestånd. Sålunda kunna vi icke håller nu underlåta att frambära vår varmaste tack till stadens djurläkare hr O. Lindström, som så ofta och alltid så beredvilligt meddelat oss viktiga råd och anvisningar för vår verksamhet. Likaledes stannar vår förening i stor tacksamhetsskuld till fröken Rundström, som utan afgift alltid vid behof ställt lokalen för sin barnträdgård till våra mötens förfogande.

Ett varmt tack hafva vi äfven att uttala till de ärade redaktörerna för stadens tidningar, som benäget upplåtit sina spalter för publikation af uppsatser rörande vår sak, uppmaningar och varningar för allmänheten samt redogö-

relser för våra möten. Yttermera är det för oss en angenäm plikt att frambära vårt tack till de medborgare och de medlemmar af föreningen, som genom att angifva fall af djurplågeri skaffat lidande djur lättnad i deras öde.

b) I landsorten.

Att göra den egentliga landtbefolkningen bekant med vår idé har allt från föreningens grundläggning varit dess hjärteangelägenhet. I detta arbete hafva vi, Gud ske lof, äfven lyckats. Utom de tidigare förefintligen tjugu filialerna ha till vår förening anslutit sig åtta nya filialer, nämligen: Elisenvaara, Kurkijoki, Sippola, Jaakkima, Ilmola, Ikalis, Fredrikshamns och Kajana filialer. Synnerligen glädjande är att bevittna ett sådant intresse hos vårt folk, men samtidigt utgöra dessa ständigt tillkommande nya filialer tydliga vittnesbörd om den låga ståndpunkt, på hvilken vi ännu i vårt fosterland stå med afseende å djurens behandling. Rådande förhållanden och djupt rotade vanor ha varit egnade att hos ömhjärtade människor väcka ovilja och missnöje, och häri ha vi till stor del orsaken till dessa filialers uppkomst.

Filialernas antal är således nu 28. Tyvärr måste man genast medgifva, att mången filial, sedan den första ifvern gått öfver, snart nog tröttnat och blifvit tämligen lam. Dock finnas äfven i hopen lifaktiga filialer, som kunna tjäna till föredöme för de öfriga. Af dessa må nämnas t. ex. Nummela, Summa, Lahtis, Elisenvaara, Kajana, Ikalis, Fredrikshamns, Ilmajoki, Kormu och Karislojo filialer. Några af dessa hafva verkat med berömvärdt nit, såsom vi äfven kunnat märka af vårt organ.

Särskildt måste det med ledsnad och sorg omnämnas, att en del filialer icke ens genom prenumerationen understöda det gemensamma organet, ehuru härom träffades skild öfverenskommelse på filialernas representmöte härstädes

senaste mars, om hvilken öfverenskommelse meddelande genom cirkulär tillställdes dem, som icke haft tillfälle att närvara vid ifrågavarande möte. Icke ens närmelsevis alla filialer ha prenumererat på tidskriften, för att icke tala om insändande till densamma af notiser om lokala händelser och filialernas sträfvanden och verksamhet. Ej håller har man hört något om filialernas årsberättelser.

Vi antaga, att orsaken till all slapphet och ligkiltighet har varit de politiska frågorna och bestyren under senaste tider, och därför hysa vi fast förhoppning om att det ännu skall blifva bättre.

Efter avslutandet af landtdagsmannavalen ämnar föreningen upptaga filialernas förhållanden till allvarlig ompröfning och vidtaga åtgärder för deras bättre ordnande. Redan våra nya stadgar göra i sin mån arbetet lättare. — Ärade ordförande för våra filialer! I finska folkets namn och med hänvisning till våra bästa vänners, kreaturens lidanden beder jag Eder ännu enträget tröttnen icke, försummen icke djurskyddsarbetet. Fortsätten det med ifver redan för den stora betydelses skull, som det har särskildt för det uppväxande släktet för aflägsnande af råhet och för känslornas förfinande och riktande mot allt godt. Vänner! Nytt lif och ny friskhet i sinnena! Ny, brinnande hänförelse i hjärtana!

„Sylvia“-idén visar äfven nya lifstecken. På många håll i landsorten har grundats Sylviakretsar. Sålunda ha t. ex. Ryttylä, Voikka, Ikalis, Kuopio och Kristinestads kretsar varit i verksamhet på ett rätt lifskraftigt sätt. Mycket har man öfvervägt och pröfvat, huru denna på tal varande „Sylvia“ sak bäst skulle bedrivas. Redan ur principiell synpunkt sedt böra sådana föreningar finnas till, i hvilken form och under hvilket namn det vara må, ty genom barnen måste saken först påbörjas. „Såsom ung bör vidjan vridas“, säger ett finskt ordspråk. Nu ha likväl de hundratals folkskolelärare, med hvilka undertecknad under årets

lopp varit i tillfälle att samtala om ifrågavarande sak, varit af den åsikt, att det ej vore nödigt att grunda „Sylvia“-kretsar, utan vore det måhända bäst att upptaga samma idé i programmet för „Hoppets här“. Likaså tycktes på ifrågavarande håll den uppfattning vara rådande, att ett särskildt djurskyddsorgan för barn icke vore af behovet påkalladt, utan borde man blott försöka att införa saken rörande uppsatsen i den bland barnen mycket spridda tidningen „Koitto“. I stor tacksamhetsskuld komme vår förening att stå till dem, som ännu ville framföra sina åsikter i denna fråga.

Litteratur.

Då i vårt eget organ, hvilket tryckts i större antal exemplar än hvad som prenumererats, påpekats de största missförhållanden, som påkalla förbättring, har under detta år icke i nämnvärd mån tryckts ströskrifter. Blott af sådana uppsatser, som behöft kringspridas i tusentals exemplar, har tagits öfvertryck.

Såsom gåfvor har under det gångna året djurskyddslitteratur rikligen gratis utdelats. Så utdelades t. ex. vid Kuopio utställningen 4,000 flygblad. Likaledes har till distriktsinspektorer för folkskolorna, till folkskolelärare och ungdomsföreningar på deras anhållan skickats tusental af våra ströskrifter att utdelas bland barn och ungdom. Efter Kuopio utställningen beställde äfven föreningen „Hvita bandet“ i Åbo ensamt för ett par hundra mark litteratur. Äfven ha många finskspråkiga djurskyddsföreningar i riklig mängd köpt våra böcker, hvarigenom vårt boklager, så stort det än är, likväl betydligt minskats. De till priset dyraste af de på vårt förlag under årets lopp utgifna böckerna voro vår illustrerade priskurant och Jaakko Judéns dikter. Af dessa båda återstår ännu ett jämförelsevis stort förråd.

Arsberättelsen för senaste år, som utgafs endast finskspråkig, tillsändes alla djurskyddsföreningar samt flere landtmanna- o. a. föreningar.

Till vårt Kontor voro under året följande tidningar beställda:

Djurskyddet, Djurvännernas tidning, Dyrevennen, De värnlösas värn, Dyrenes Ven, Eläinsuojelus och Djurskyddet samt en rysk djurskyddstidning, Bondevennen, Landbovennen, Landtmannatidning, Landtmannahem, Norskt Landtmansblad, Hufvudstadsbladet, Helsingin Sanomat, Uusi Suometar och Helsingin Kaiku, Kotimaa, Talonpojan Lehti, Hämetär och några andliga tidskrifter.

I utbyte ha vi erhållit: Terveystenhoitolehti, Kylväjä, Pohjantähti, Väinämöinen och Pellervo.

Såsom gåfva har föreningen vidare fått mottaga herr V. Lindmans djurskyddskalender.

Några inhemska djurskyddsföreningar jämte de landtmannaföreningar, folkhögskolor m. fl. institutioner, hvilka besökts af föredragare från vår förening, ha insändt sina årsberättelser. Från utländska föreningar ha årsberättelser icke tillställts oss. Beror det på okunnighet om vår förenings tillvaro, eller hvad kan vara orsaken?

Föredrag, redskapsutställningar och slaktkurser.

Föredrag ha på föreningens föranstaltande äfven under detta år hållits vid flere olika tillfällen rundt om hela landet. Särskilda föredrag ha åskädligen belysts allt efter deras art och innehåll. Så t. ex. har i sammanhang med föredrag rörande slakt anordnats utställning af slaktredskap samt ofta äfven profslakt. Vid tal om djurens vård ha förevisats sådana artiklar, genom hvilkas användning man kan ha största nytta af djuren, och föredrag af allmänt innehåll ha belyst genom skioptikonbilder. Föredragen ha

alltid mottagits med enhälligt erkännande och tacksamhet af de ofta till tusental uppgående åhörarne och i tidningarna blifvit föremål för utförliga redogörelser.

Någon gång ha äfven föredrag hållits i vårt lands högre läroanstalter. De förtjänstfulla föredrag, som fröken A. v. Konow hållit för folkskoleungdomen, äro förtjänta af särskild uppmärksamhet. På föranstaltande af föreningen ha föredragaren äfven besökt Jyväskylä och Kajana seminarier. Likaledes ha föredrag om vår sak hållits vid folkhögskolor samt vid flere skilda föreningars möten och soaréer. Såsom redan i början af vår berättelse framhölls, medföres stor välsignelse genom de föredrag, som på landtbrukssällskapens föranstaltande hållas vid nämnda sällskaps sommarutställningar, till hvilka samlas tusental af vår hufvudnäring lefvande medborgare. Om vi ännu nämna, att under utställningarna förevisas och förklaras djurskyddsartiklar samt anordnas försöks- och förevisningsslakter, så förstå vi väl sakens stora betydelse.

Af under året anordnade utställningar förtjäna vårt deltagande i Kuopio utställning senaste augusti största uppmärksamhet. Till erkänsla för vårt arbete tilldelades där Nylands Djurskyddsförening första pris, silfvermedalj. —

För att kunna få vår utställning så fullständig som möjligt anhöll vår förening hos Landtbruksstyrelsen om penningeunderstöd för ändamålet samt hos utställningskommittén om kostnadsfri utställningslokal. På hvardera anhängan erhöilo vi jakande svar. Staten understödde vårt företag med 1,200 mark och centralkommittén lät afgiftsfritt bygga en ändamålet motsvarande kiosk. Till tiotusental steg antalet af dem, som från tidigt på morgonen till sent på kvällen belägrade vår lilla „borg“, där tvenne personer oafbrutet för åskådarne redogjorde för de 204 föremål, som vi utställt.

Under utställningen anordnades ytterligare en profsiakt medels skjutapparat. Slakten utfördes af underteck-

nad. Åskådarnes antal steg åtminstone till 3,000. Efter förrättningens slut uttalade en gråhårig gubbe från Savolaks å hela finska folkets vägnar ett tack till vår förening i anledning af denna för dem nya, tidsenliga och humana slaktmetod. Det behöfver väl knappast nämnas att flere tiotal skjutapparater genast därefter såldes. Ytterligare anordnades under utställningstiden en i sex dagar pågående slaktkurs.

Särskild uppmärksamhet hos åskådarne väckte i utställningsafdelningen ännu fårklippningen medels modern kamm sax. Äfven af dessa saxar såldes omkring 50.

En slaktkurs, den fjärde i ordningen, föranstaltades senaste vår här i Helsingfors. Deltagare i denna kurs voro 12 män.

Tack vare dessa slaktkurser har en humanare slaktmetod börjat spridas landet rundt. Flere hundra skjutapparater jämte tillbehör ha äfven under detta år genom byrån sålts till olika delar af landet, och är detta ett tydligt bevis för att skjutapparaterna redan kommit tämligen allmänt i bruk. I tusental beställes likaså å vårt kontor patroner och kulor för deras räkning, som använda apparaten.

Fröken A. v. Konow har under året hållit föredrag i Salo, Forssa, Ryttylä, Jokela och flere gånger i Helsingfors folkskolor.

Herr Karjarinta har uppträdt såsom föredragare i Joensuu, Forssa och Nummela.

Undertecknad har hållit föredrag i Viborg på Viborgs djurskyddsförenings årsmöte, i Elisenvaara, Kurkijoki, vid Kymmene folkhögskola, Vasa läns landbrukssällskapsmöte i Vasa, Orisbergs jordbruksskola, å Ilmajoki kommunalhus, vid kurser föranstaltade af Vecklaks och Summa föreningar tvenne gånger, i Helsingfors döfstumförening, vid kurser för Hoppets här, vid en soaré, föranstaltad af Nummela djurskyddsförening, vid slaktkurser i Helsing-

fors tre gånger, vid den studerande ungdomens nykterhetsförenings möte i Uleåborg, vid Kuopio landbruksutställning, vid möte af Kuopio distrikts folkskolelärare (vid tillfället närvaro 80 lärare), vid lärarekurserna vid Jyväskylä seminarium (180 lärare närvaro), vid Östra Tavastlands landtbrukssällskaps möte i Lahtis samt tvenne gånger vid soaréer, föranstaltade af Lahtis djurskyddsförening, vid nykterhetsföreningarna Koittos och Soihtus soaréer, vid Tavastlands folkhögskola, Vestra Viborgs läns landtmannaförenings möte i Fredrikshamn, å Fredrikshamns finska samskola, i Jokela, Nurmijärvi, Seppälä jordbruksskola, Kajana seminarium (2), Kajana stad, för Kuopio finska skolors elever, i finska samskolan i Helsingfors, på föranstaltande af Hvita bandet i Uleåborg 4 föreläsningar, på föranstaltande af Jyväskylä djurskyddsförening i Jyväskylä 2 föreläsningar, å Limingo folkhögskola och Viborgs djurskyddsförenings årsmöte 1907.

Kontoret och redskapssamlingen.

Den 1 oktober hade vårt kontor betjänat allmänheten och stått till dess förfogande i tvenne år. Allt större uppmärksamhet och allmännare erkännande har under det förflutna året kommit det till del. Tager man i betraktande alla uppgifter, som kontoret har sig förelagda — att iakttaga och öfvervaka djurens vård, att förmedla anskaffande af djurskyddsartiklar åt hugade köpare m. m. m., — så förstår man utan vidare, att vårt arbete måste ökas i samma mån som djurskyddsidén vunnit allt vidsträcktare utbredning. Meddelanden om dålig behandling af djur strömma till från alla håll, man frågar om råd och begär hjälp. Efter bästa förmåga har kontoret försökt fästa afseende vid alla meddelanden och vidtagna behöfliga åtgärder. På framställda frågor och hänvändningar med anhål-

lan om råd har den sökt svara efter bästa förstånd. Rättsliga åtal på grund af djurplågeri ha väckts af våra ombud ända i Impilaks. Det blir en vidlyftig korrespondens och kännabara utgifter, som erfordras för dylika åtgärder och för ett lyckligt genomförande af sådana angelägenheter som t. ex. judarnas slaktfråga och de föreslagna förändringarna i polisordningen, liksom äfven för de resor i föredragnings-syfte, som göras åt olika håll inom landet och utsträckas äfven till aflägsna trakter.

Under årets lopp ha enligt Kontorets dagbok 1,268 ärenden varit under behandling; af dessa ha flere afgjorts af djurläkare eller inför rätta, och hafva de sistnämnda alltid slutat till fördel för vår sak. Af dessa förtjäna följande omnämmande: det beryktade fallet Orraeus, som förevar på tinget i Helsinge och slutade med att Orraeus dömdes till 200 marks böter; målet mot fru Nordenskjöld inför häradsrätten i Thusby, hvarvid nämnda fru dömdes till 100 marks böter; målet mot A. Andrejeff i Impilaks, som ledde till en månads fängelse för den anklagade, o. s. v. Mången sak har äfven af vår förening öfverlåtits att beifras af föreningar, som varit närmare platsen för tilldragelsen.

Af nedanstående förteckning framgår de behandlade ärendenas antal under de skilda månaderna:

Mars	172.	September	69.
April	127.	Oktober	144.
Maj	112.	November	176.
Juni	54.	December	114.
Juli	43.	Januari	115.
Augusti	19.	Februari	123.

Vidare ha såväl i städer som på landet vederbörande poliser, föreningarnas ordförande och mest nitiska medlemmar efter sina krafter försökt å egna orter öfvervaka djurens behandling samt vid behof gifva råd och varningar. Af mindre husdjur ha med tillhjälp en för ändamålet

konstruerad skjutapparat genom Kontoret aflifvats 29 hundar och 37 katter.

Allt sedan hösten, då herr A. Karjarinta blef föreståndare för Berghälls djurklinik, ha, vid behof, mindre djur aflifvats i hans klinik och endast de svårast sjuka å Kontoret. Fattigare personer tillhöriga djur ha på ägarnes anhållan liksom äfven kringstrykande hundar och hemlösa katter aflifvats kostnadsfritt. Nästan hvarje dag göras å Kontoret förfrågningar om bortsprungna hundar. Tidningsannonserna om tillvaratagna små djur fordra äfven under årets lopp en nått summa af föreningen. Högeligen af behofvet påkalladt har sålunda det af stadsfullmäktigē beviljade ånslaget af 500 mark varit.

I samband med Kontoret har man uppställt en för djurskyddsändamål afsedd redskapssamling jämte lager. De olika artiklarnas antal har ständigt ökats. Vid tiden för Kuopio utställning var 204 den högsta nummern i den för samma utställning utarbetade priskuranten. Såsom redan i det föregående ömnämts, ha ifrågavarande artiklar funnits till påseende och stått att fås äfven i landsorten vid föredragstillfällena, och äfven har man kunnat besöka Kontoret för att taga kännedom om dem. Medlemmar i flere deputationer, som från landsorten kommit till Helsingfors, ha likaledes besökt Kontoret för att stifta närmare bekantskap med djurskyddssaken — må vi hoppas till stort gagn för djuren i deras hemtrakter.

Såsom af räkenskaperna framgår, ha djurskyddsartiklar kringspirts i betydande mängder. Mest efterfrågade ha de olika slaktapparaterna varit. Skjutapparaterna ha sålts i hundratal. Under årets lopp har föreningen låtit tillverka en massa skjutapparater för aflifvande af mindre husdjur. Denna apparat, hvars pris utgör endast 6 mark, kan med fördel användas vid slakt af får, kalvar m. fl.

Den franska kamsaxen „Perfect“ har redan vunnit godt rykte, och dess användning i stället för de gamla klipp-

saxarna kommer säkerligen att äfven för fårens ägare medföra stor ekonomisk vinst, för att icke tala därom, att fåren skonas för sår och smärtor.

Jordbruksskolorna och några af våra filialer ha genom vår förmedling skaffat sig ganska fullständiga uppsättningar af djurskyddsartiklar.

Hvarje djurägares plikt vore icke allenast att skaffa sig vår priskurant, som kan erhållas å Kontoret för 50 penni, utan äfven köpa där rekommenderade artiklar. Beställningar må adresseras till vårt Kontor. Våra pris äro moderata. Genom att köpa hos oss *understödes* och *befrämjas* sålunda djurskyddsarbetet.

På tal om djurskyddsartiklar kan det vara på sin plats att här omnämna, det Helsingfors stad icke allenast *af vår förening* tillöst sig en apparat, utan äfven bifallit till att utarbета de för dess begagnande erforderliga utgifterna. Redan under två års tid har apparaten gratis stått att användas af Helsingfors allmänhet. Stor nytta och lindring af smärtor har denna apparat redan medfört, om vi taga i betraktande, att man med dess tillhjälp aflifvat öfver 20,000 höns, som annars hade måstat lida kval, utsatta för ödet att få sina halsar afkarivade af försäljares och kökspigors slöa knifvar. Vid Kuopio utställning väckte denna apparat allmän uppmärksamhet, och det är att hoppas, att åtminstone till salutorgen i alla Finlands städer en dylik apparat anskaffades. De, som önska närmare upplysningar om denna apparat och dess användning, må med sina förfrågningar vända sig till fröken A. v. Konow. Hon har i utlandet studerat dylika apparater och införskrifvit den nu ifrågavarande samt är alltid beredvillig att meddela begärda upplysningar och råd angående densamma. Genom djurskyddskontoret kan man äfven beställa dessa apparater. På det enträgnaste ville jag uppmana alla, i synnerhet i städer bosatta djurvänner att vidtaga åtgärder för en dylik apparats anskaffande. Den skulle lända staden till heder.

Vårt språkrör.

„Eläinten Ystävä“, hvars ändamål och hufvuduppgift bl. a. varit att påpeka och mångsidigt belysa missförhållanden i djurens behandling samt att förena alla vänner af vår sak till ett kraftigt förbund, som injagar skräck hos alla djurplågåre, har lefvat, om än tynande, sitt första verksamhetsår. Beklagligt är det blott, att just de, till hvilkas språkrör vår tidning är afsedd, icke prenumererat å den i så stort antal som man hoppats. En stor del af vår förenings medlemmar och, skam till sägandes, äfven flere filialer hafva funnit för godt att uraktlåta prenumeration å „Eläinten Ystävä“. Det är lätt att förstå, huru nedslående en dylik likgiltighet verkar på dem, som ställt sig i spetsen för detta arbete med uppoffrande af alla krafter och till stor del äfven af materiella tillgångar för sakens befrämjande. Vaknen! Låten eder gripas af hänförelse och nit! Många stackars djur ropar och bönfaller om vår hjälp. Må det blifva för oss en hederssak att skynda till deras bistånd. Låtom oss mangrant prenumerera på vårt organ, som mångsidigt belyser vår sak. Låtom oss så begå, att vi i följande årsberättelse kunna nämna, att åtminstone alla filialer ha prenumererat sitt organ. Den, som lefver, får i följande årsberättelse se, hvilka våra mest lifaktiga filialer i detta afseende äro och hvilken filial äger de mest nitiska medlemmarna.

I hvarje händelse ha vi haft stor nytta af vårt organ. Låtom oss hoppas, att de med dess hjälp utsädda fröna fallit i så mycket gynnsammare jordmån. Äfven har vårt organ på sätt och vis medfört ekonomisk nytta för föreningen. Alla sådana uppsatser, hvilka förut trycktes såsom skilda skrifter, liksom äfven årsberättelserna ha nämligen nu först offentliggjorts i vår tidning, och sedan har af dem tagits öfvertryck, hvarigenom de naturligtvis fått för tämligen ringa kostnad.

Soaréer och andra högtidligheter.

Utom de ordinarie månadsmötena, af hvilka några med afseende å program och deltagarnes talrikhet blifvit verkliga festaftnar, och med förbigående af bestyrelsens sammanträde hvarje måndag, ha ännu andra möten varit anordnade. Vid filialernas representantmöte senaste mars, hvori tyvärr deltagandet var lamt, uppgjordes arbetsprogram för filialerna, dryftades saken rörande frågor, åtos gemensamma måltider på hästkött o. s. v.

Vid föreningens i senaste mars månad anordnade s. k. Jaakko Judén-fest, som hade ett särdeles värdefullt program och försiggick i universitetets solennitetssal, var visserligen en talrik allmänhet tillstädes, men i betraktande af idéns och programmets värde hade man dock haft skäl att vänta ett ännu allmännare deltagande. Men det var vackert så. Otvifvelaktigt utbredde det vår idé till nya kretsar.

Familjeaftnar, till hvilka inbjudits äfven utom föreningen stående personer, såsom förrättare af hästskoning, fisk- och hönshandlare m. fl., ha nu och då anordnats.

De mera lifaktiga filialerna ha äfven för utbredande af sin idé och ökande af sina tillgångar anordnat soaréer och andra nöjen. — Utan omnämnande må det ej lämnas, att den driftige ordföranden för Elisenvaara filial till förmån för sin förening under marknadstiden anordnade kaffe-försäljning å salutorget.

Äfven ha våra sy- och sångföreningar, som också anars arbetat med berömvärdt intresse och nit, tillställt lyckade soaréer, för hvilka redogörelser ingått i de dagliga tidningarna.

Offervillighet och gåfvor.

Ehuru vi till vår stora glädje redan kommit så långt, att staten och kommunen med penningeanslag understött vårt arbete, är detta likväl så omfattande och fordrar så

stora utgifter, att vi icke kunnat reda oss enbart med nämnda bidrag. Våra varmaste tacksägelser ha vi att fram-bära till alla dem, som ihågkommit oss med sina gåfvor, och bland dessa är särskildt att nämna vår alltid tillmötesgående gynnare, patron Niilo Ahlgrén, som räddat oss ur mången brydsam belägenhet.

Men blott och bart med penningeunderstöd skulle vi icke kunnat utföra det arbete, som under året verkligen utförts. Därtill ha behöfts äfven annan offervillighet. Särskildt måste vi härvid nämna vår outröttliga medarbeterska, fröken A. v. Konow, som med sällspord hängifvenhet, flit och sakkännedom verkat till fromma för vår sak såväl genom uppsatser i vårt organ som andra blad.

Till veterinärerna, herrar Lindström och Eränen ha vi äfven att uttala vår varmaste tack för deras bistånd. Vår stads polismästare, öfverste Berg, förtjänar alla djurvänners tacksamhet och erkännande. I sin inflytelserika ställning har han godt tillfälle att hindra djurplågeri och göra djurskyddsidén känd, och med glädje kunna vi fastslå, att han äfven begagnat sig af detta.

Till direktör R. Kajanus, sångföreningen Y. L., mången välvillig piano-, gitarr- och kantelespelare, sångare m. fl., är det likaledes vår plikt att uttala vår innerliga tack för att de bistått vår förening vid särskilda tillfällen. — I detta sammanhang få vi ej häller glömma att med tacksamhet nämna våra egna lifaktiga syföreningar och vår sångförening jämte dess nitiske ledare herr Hj. Berghem.

Dödens skörd.

Liemannen har under det förflutna året åter gjort stora luckor i våra led. Sålunda ha följande medlemmar ingått i den eviga hvilan: fruar H. Vegelius och Elise Berend, båda särdeles varmt tillgifna vår idé, samt herrar A. Savo-

nus, K. V. Lindqvist, I. O. Ylander och E. Lempiäinen, af hvilka särskildt aflidne Lindqvist, medlem af bestyrelsen, i våra led efterlämnat ett tomrum, som är svårt att fylla.

Hvile de i ro, de ömma djurvännerna!

Helsingfors i mars 1907.

T. K. Forstén.

Nylands Djurskyddsförenings kassaställning.

1 febr. 1906—1 mars 1907.

Inkomster:

Saldo i kassan i jan. 1906	7: 16
Medlemsafgifter	551: —
D:o från filialerna	350: —
Understöd af staten	3,950: —
" " staten	500: —
Understöd och gåfvor af enskilda	1,865: 65
Från lagret sålda varor	3,056: 98
Såld litteratur	117: 55
För vård och aflifvande af mindre djur	141: 85
	<hr/>
	Fmk 10,440: 19

Utgifter:

Betalda skulder från jan. 1906	548: 75
Till lagret inköpta varor och ökad inredning	4,562: 35
Litteratur	675: 50
Annonsafgifter	217: 06
Arvoder för ombudsmän och resekostnader	1,278: 48
Kontorsbiträdets lön	523: 65
Hyra	560: —
Frakter, tull-, post- m. fl. afgifter	825: 97
För vård af mindre djur m. fl. diverse utgifter	394: 59
Saldo i kassan till mars 1907	853: 84
	<hr/>
	Fmk 10,440: 19

